

ישראל, נאמר ויברא אלהים את הארץ בצלמו, בראשות רבונו.

בניהם חיים ימונות מצד עמוד האמצעי, שהוא בן"י בכורו ישראל. והוא עץ החיים, והוא עצ שפטו"ן בו לפלה. ולכן ישראלי הם המזון שלו תפלה שנחשבת לארבע. ובגולות נאמר בראשית ל' הבה לי בנים ואם אין מטה אנכי. ושכינה היא ארבען של הקדושים ברוך הוא ממנו בימין ושמאל וגוף. וכשעולה אליו, ציריך להקליל עמה כל עשר הספרות, שאין קדרה פחות מעשר, והוא קדשו. ולכן בשפנ אדם רוצח נחש רוצח לקטרג לתפלה, ציריך לעשות לו מקלט, וסוד הדבר - זרקה מקר שופר הולך סגולתא. פתח רבי שמואל ואמר, עלינוים שמעו, מהתונם התפנסו, אלה מורי הישיבה שלמעלה ושלמטה. אליהו, בשבועה עלייך, קח רשות ורד לכאנ, שהרי קרב גודל הזדן. חנוך המקנה, רד לכאנ אתה וכל מורי הישיבה שמתה ייך, שלא לבורי עשיתי, אלא לקבוד השכינה.

פתח מקדים ואמר, זרקה ודאי. בכו"א להעלות תפלה לאותו מקום ידו. כמו שהוא אבן הקלע שנזרקה למוקום ידו, כך ארייך להעלות מחסנתו בתפלה באו"ו כתיר אבן מקלט ומטרת, שנאמר בה כל הזוקף זוקף בשם, שאריך להעלotta שם.

ובאותו מקום שלמעלה אותו לבעה, אפלו נחש פרוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב שנאמר בו אתה תשופנו עקב. אתה אבן שהיה י"ל יעקב, שנאמר בה בראשית מט) ממש רעה אבן ישראל,

נחש פרוך על עקבו לא יפסיק. אף על גב דאתמר ביה ואתה

אתمر ויברא אלהים את האדם בצלמו בדיקנה דמאירה.

בני חי ומזוני מסתרא דעתVID. דאייהו בן"י בכורי ישראל. ואיהו עץ החיים, ואיהו אילנא דמזו"ן לכלא ביה. ובגין דא אנון ישראל מזונא דיליה צלota דחשיבא לרבנה. ובגולותא אתמר (בראשית ל') הבה לי בנים ואם אין מטה אנכי. ושכינתא איה קרבנה דקדשה בריך הוא מיניה בימנה ושמאל וגופה. וכך סלקא לגבייה ציריך לאבל לא עמייה כל עשר ספרין. דלית קדושה פחות מעשרה דאייהו קדושה דיליה. ובגין דא כד בר נש בעי לסלקא צלותה בכל הנוציאה. (או) (או) חייא בעי לקטרגא לצלota, ציריך למעד ליה קידרטא, ורזה דמלחה זרקה מקר שופר הולך סגולתא:

פתח רבי שמואל ואמר על אין שמעה. תפאי אתכנשו. אילין מאירי מתייבטא דלעילא ומתה. איליהו באומאה עלך טול רשו ונחתת הכא, דהא קרבא סגיא איזמן. חנו"ך ממבא נחתת הכא, אנתה וכל מאירי מתייבטא דתחות ידה. דלא ליקרא דילי עבידנא, אלא ליקרא דשכינתא.

פתח במלך דמיין ואמר. זרקה ודקאי במיתק לסלקא צלota לההוא אתר ידיע, כמה דהיא אבנה דקידרטא דאיזדריקת לאתר ידיע, כי ציריך לסלקא מחשבתה באלוותה בהיא תגא אבן מובלעת ומעוטרת. אתמר בה כל הזוקף זוקף בשם. ציריך לסלקא לה תפנן.

ובהזהא (אתר וסליק) לה לגבי בעלה אפילו